

νύκτα, ἡγέρθη ὡς τὸ σύνθετος λίαν πρῶτ', τὴν 3 Σεπτεμβρίου, ἔγραφε μέχρι τῆς 7.30, καὶ εἶτα περιπάτησε ἐπὶ μίαν ὥραν ἐν τῷ κήπῳ, μεταβάς μάλιστα καὶ εἰς θεωρήσιν τῶν ἵππων του. Ἐπανελθὼν ἐξηκολύθησε νὰ γράφῃ μέχρι τῆς ὥρας τοῦ προγεύματος τῆς μεσημέρας. Ἐφαίνετο ἔχων τὴν συνήθη ὁρεξίν, ἀλλὰ πρὶς τὸ τέλος τοῦ φαγητοῦ ἐφέλ-
 λσε λέξεις τι-
 νὰς, τὸ στόμα
 του συνεστάλη,
 οἱ ὀφθαλμοὶ του
 ἐκλείσαν, καὶ πᾶ-
 ντα τὰ συμπτώ-
 ματα ἀποπλη-
 ξίας ἐπεφάνη-
 σαν. Μετηνέχθη
 εἰς τὴν κλίνην·
 ἱατροὶ διεμνή-
 θησαν, οἵτινες ἐ-
 φέρουσιν ἐκδό-
 ρια καὶ βδέλ-
 λας. Ὁ Θεὸς
 δὲν ἐφαίνετο ἔ-
 χων συνείδησιν
 τῆς καταστά-
 σεώς του, μετὰ
 δὲ 20 λεπτὰ
 αἱ δυνάμεις του
 ἐντελῶς· εἶχον
 ἐξαντληθῇ, καὶ
 τὴν 6.10 μ. μ.
 ὁ Θεὸς ἐπνεσε τὰ
 λοιπὰ.

Τὸ σῶμα ἐ-
 τέθη ἐπὶ κλίνης
 ἐν τῇ αἰθούσῃ
 τῆς ὑποδοχῆς,
 μετ' ἀσκεπῇ τὴν
 κεφαλὴν. Ἡ ὀ-
 ψις ἦτο λίαν γα-
 ληνιαία, καὶ ἐφαί-
 νετο ὥστε κοι-
 μώμενος. Ὁ κ.
 Meissonier, ὁ
 μέγας καλλιτέ-
 χνης, ἔγραψε τὴν
 σκηνὴν ταύτην,
 τὸ δὲ σῶμα ἐ-
 φωτογραφήθη·
 βαλσαμωθὲν δὲ
 μετεκομίσθη εἰς Παρίσιους, ἔνθα ἐτάφη μεγαλοπρεπῶς.

ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΘΙΕΡΣΟΥ.—Ὁ Θιέρσος κατέλειπε 2 διαθήκας, ὧν ἡ ἐτέρα εἶναι πολιτικὴ, ἀρχεταὶ δὲ διὰ τῆς ἐπομένης δημοκρατικῆς ὁμολογίας. Ἀφ' οὗτο ἄγω βίον ἀποκεχωρημένον, ἀπεθέμην πᾶσαν φιλοσοφικὴν ἐπαρεὶν καὶ ἐπανήλθον εἰς τὰ δημοκρατικὰ αἰσθήμα-

τα, τὰ ἀποτελοῦντα τὴν κρηπίδα πάσης συγκεκριμένης κοινωνίας. Ἐν τῷ μακρῷ καὶ τοσοῦτον ταρα-
 χῶδει σταδίῳ μου, ἐνίοτε ἔως ἐλησφόνησα τὴν ιδέαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἡ ἐμὴ συνείδησις ἔσχε πάντοτε πρό-
 νοιαν νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἑλλειψίν τῆς μνήμης μου. Ἀποθνήσκω πιστεύων εἰς ἓνα μόνον Θεόν, ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ ἐπικαλούμενος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς

ἀθανάτου ψυχῆς μου. Πολλάκις κατεκρίθην ὅτι ἐν τῷ πολιτικῷ μου βίῳ ἐπραγ-
 ματεύθηνα τὰ δημο-
 σκευτικά ζητή-
 ματα ἄνευ τῆς
 ὀφειλομένης αὐ-
 τοῖς εὐλαθείας·
 ἐπραξα ὅμως ὡς
 πολιτικὸς καὶ οὐ-
 χὶ ὡς ἐκκλησια-
 στικὸς ἀνὴρ, ὁ-
 μνύω δὲ ἐνώπιον
 τοῦ Θεοῦ ὅτι
 πρῶτιστα καὶ μά-
 λις ἀπέβλεψα
 ἐκάστοτε πρὸς
 τὸ καλὸν τῆς
 πατρίδος. . . .
 Πολλοὶ μὲ ἐψέ-
 ζαν ὅτι ἐγενό-
 μην δημοκρατι-
 κὸς ἐκ φιλοδο-
 ξίας, ἀφ' οὗ ὑ-
 πῆρξα ἐκ συνει-
 δήσεως ὁπαδὸς
 τῆς συνταγμα-
 τικῆς μοναρχί-
 ας. Ὁ ἔλεγχος
 οὗτος παρ' ἀξίαν
 προσήθη μοι.
 Ὅτε ἐκλήθηνα εἰς
 τὸ πρῶτον ἀξι-
 ῶμα τῆς χώρας,
 εἶχον συγκινηθῇ
 ἐκ βάθους καρ-
 δίας. Καὶ τῷ ὄ-
 ντι πῶς εἶναι
 δυνατόν νὰ μὴ
 συγκινηθῇ βαθέ-
 ως ὁ κεκλημέ-
 νος εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν κράτους διαμεμελισμέ-
 νου καὶ κατεστραμμένου ὑπὸ ἐξωτερικοῦ πολέμου, διε-
 σπαργμένου ὑπὸ φατριῶν καὶ ἐμφυλίου πολέμου καὶ
 ἐστερημένου τῶν παραδόσεων μονίμου κυβερνήσεως;
 Συνεβουλεύθη ἑμαυτῷ ἐπὶ μακρόν· εἶπα δὲ κατ' ἑμαυ-
 τὸν ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ κυβερνήσω τὸν τόπον μετ'

Ἴππων τοξότης. [Ἰδε σελίδα 146].

νος εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν κράτους διαμεμελισμέ-
 νου καὶ κατεστραμμένου ὑπὸ ἐξωτερικοῦ πολέμου, διε-
 σπαργμένου ὑπὸ φατριῶν καὶ ἐμφυλίου πολέμου καὶ
 ἐστερημένου τῶν παραδόσεων μονίμου κυβερνήσεως;
 Συνεβουλεύθη ἑμαυτῷ ἐπὶ μακρόν· εἶπα δὲ κατ' ἑμαυ-
 τὸν ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ κυβερνήσω τὸν τόπον μετ'